

Reisverslag 2005

WOENSDAG 6 APRIL 2005.

Om 15.00 uur naar Ingrid. We kregen een heerlijke lach van Floor en daar moeten we het 4 weken mee doen. Kwart over 4 op Schiphol. Het is koud, het regent en het stormt. Cheques gekocht en ingecheckt. We hadden 61 kilo en onze rugtassen zijn heel zwaar. Half 8 naar Londen en om half 11 naar Abu Dhabi. Goede vlucht, lekker eten en drinkende service van Gulf Air is prima. Het vliegtuig is halfvol. In Abu Dhabi 2 uur wachten en toen naar Kathmandu in 3 uur en 25 minuten. Als er 40 toeristen in het vliegtuig zaten, was het veel. De rest was Nepalezen die in Arabië werken en weer naar huis gaan.. In Kathmandu duurde het lang, maar alle 5 de tassen waren er. Tandy stond klaar met prachtige bloemenslingers. Met 2 auto's naar ons hotel: Souvenir Questhouse. Midden op straat hield een dronken man ons aan en wilde een paar roepies. Het begint goed! In SGH warm onthaal door Madan en zijn vrouw Samjhana. Thee gedronken en de tassen uitgepakt. We hebben weer de "luxe" kamer. Wijn gekocht en chowmein in SGH gegeten. Gedoucht en professor kwam langs om ons te verwelkomen. Om 12 uur slapen. s'Nachts was er een hoop lawaai op straat. De bedden zijn hard, maar toch wel lekker geslapen.

VRIJDAG 8 APRIL 2005.

Het is warm weer, 27 graden. Geld gewisseld, ontbeten en naar SNV. (Stichting Nederlandse Vrijwilligers)
Leuk gesprek met Lajali en we gingen samen op de foto.
Daarna naar Susi en zij was jarig! Lekkere koffie met cake.
Naar Thamel en bij New Orleans geluncht. Lekkere soep met pakoda's.
Navraj was aan het werk en begroette ons hartelijk.
Gemaïld naar huis en daarna naar SGH. Co is naar de kapper en ik zit lekker in de tuin.
Straks gaan we naar Tandy.
We hebben de trekking betaald en onze gids ontmoet. Dezelfde als Tine en Corry vorig jaar hadden: Elge. Terug in SGH kwamen Jos, Dambar, Lex en Kumar net aan.
Samen naar Tashi Delek restaurant.
Daar hebben we toemba gedronken: een grote ijzeren beker met zaadjes, een soort kruiden, heet water erbij en door een rietje het vocht opzuigen.
Als het opdroogt weer heet water erbij enzovoorts. Je kunt er heel dronken van worden!
Lekker gegeten, pepersteak met groente en chips, zo uit de oven.
Wandelen naar huis. Pasang en Bir gebeld. Gedoucht.
Nog lekker een wijntje en even gelezen. Het lawaai van gisteravond was een festival van de Newari's. Ze liepen vanavond weer in de stad.
Vannacht was er onweer en een paar flinke hoosbuien.
Goed geslapen, alleen heeft Co last van zijn darmen, dus aan de norit.

ZATERDAG 9 APRIL 2005.

Ontbeten en het geld van Sven gewisseld. Naar professor gelopen en daar welkom door zijn vrouw en het gebruikelijke omeletje met nepali thee.

Met de taxi naar het land en het gebouw ziet er geweldig uit!

We zijn boven geweest en daar was ik best wel een beetje emotioneel. Ben was op dat moment heel dicht bij me.

Met de taxi naar Thamel en naar hotel Norling gelopen. Warm onthaal door Thupten, de eigenaar..

Toen naar Norfield Café en daar geluncht met een lekker biertje.

Het is best warm (30 graden) en we vonden Norfield niet meer zo gezellig. Geen muziek meer.

T-shirts voor de kleinkinderen besteld en op de terugweg toevallig Janneke Witteveen ontmoet.

Ze was op de Icfondag en ze gaat dinsdag mee naar SGCP. (Selfhelp Group for Cerebral Palsy)

Even lekker douchen in SGH en daarna op het balkon kaarten geschreven. Het ging heel hard waaien en regenen.

Madan en Samjhana kwamen bij ons zitten en samen aan de kruidenthee.

Daarna naar professor zijn huis met een fles wijn.

Daar hebben we Gunther en Claudia ontmoet, de Duitse neuroloog met zijn vrouw.

Sabine, de Duitse fysiotherapeute was er ook.

Professor zijn vrouw kookte een heerlijke dal bhat.

Met zijn vieren teruggelopen.

ZONDAG 10 APRIL 2005.

Goed geslapen, ondanks de beelden gisteravond op de tv. Er was weer een behoorlijke slachtpartij geweest tussen de Maoïsten en de politie.

Na thee op het balkon met Madan naar de kerk. Buiten de kerk was een familie, waarvan de baby net gedoopt was.

Jos Bus is de peetvader.

Madan besloot om te blijven en ook de mis bij te wonen.

Het was een Engelse mis dit keer.

Na afloop naar Sabine, die naast de kerk woont.

Madan ging ook mee en hij keek zijn ogen uit in het appartement.
Lekkere koffie met Duitse cakejes.
Daarna terug naar Thamel en ontbijt in Pumpernickel. Lekkere cappuccino, yoghurt en fruit.
T-shirts van de kleinkinderen opgehaald.
In SGH lekker met een pot thee op het balkon.
Pasang kwam ons even gedag zeggen.
Daarna naar Swayambunath en Ghyamjo ontmoet.
We zijn eerst naar boven gelopen en daarna naar Ghyamjo om stenen hangertjes te bestellen.
Hij zat te werken met zijn vrouw en zoontje naast hem.
Met de taxi naar SGH, gedoucht, omgekleed en Madan brengt ons naar Dambar.
Hartelijk weerzien met Sannani, Jos en Janna.
Mooie spullen besteld en lekker wijn gedronken en de mannen zaten aan de whisky die wij mee hadden uit Londen. De fles was wel leeg!!
Lekkere snacks en daarna eten: dal bhat en ijs toe.
Madan kwam ons en Lex weer ophalen. Op tijd naar bed.

MAANDAG 11 APRIL 2005.

Na gedoucht te hebben met de taxi naar Bodenath tempel. Ik had s'morgens met Ram gesproken in zijn dorp Sundarijal (hij was net terug uit India) en hij zou naar Kathmandu komen.
Bij Mount View restaurant ontbeten (ook daar werden we herkend) en daar kwam Ram naar ons toe en omhelsde ons hartelijk.
Koffie gedronken en toen naar Bir, zijn broer, die een internet café heeft. Daar gemaïld en met Ram rond de tempel gelopen.
Met de taxi naar SGH en daarna lopend naar Norling. Ook daar werden we hartelijk verwelkomd.
Na daar te hebben geluncht, geld gewisseld en naar het kantoor van professor.
Daar ontmoetten we de consultant, Bimal en dr. Shresta, de Nepalese dokter, die een paar dagen bij het project werkt.
Guni, Rajendra en Suresh kwamen ons ook begroeten.
Over de uitbreiding van het gebouw met professor gepraat en een mail naar ons bestuur gestuurd.
144.000 roepies betaald voor de consultant. (1600 euro)
Naar SGH terug en een lekker biertje in de tuin gedronken.
René Veldt kwam naar ons toe op zijn motor en met de auto van Madan naar René zijn weeshuis. We hadden een grote tas met kleren voor hem mee.
Samjhana ging ook mee.
In het weeshuis allemaal beleefde kinderen. Ze gingen 7 minuten mediteren. Het kleinste kind van zo'n 4 jaar viel steeds bijna in slaap.
Daarna werd iedereen verwelkomd en zongen ze voor ons.
Het weeshuis bekeken en dit was heel indrukwekkend.
Toen gingen de kinderen voor ons dansen, eerst de meisjes, daarna de jongens en toen samen.
Daarna moest iedereen zijn handen wassen en met een bord eten naar binnen.
Eerst de kleintjes en daarna de grotere kinderen.
Als laatste gingen Co en ik en toen moesten wij ook met onze rechterhand eten. Hilariteit alom!!
Met een taxi naar restaurant 1905 waar René partner van is.
Het is een luxe restaurant, een beetje in de stijl van Killroy.
Lekker flesje wijn en dessert: warm appelgebak met ijs.
Teruggelopen naar SGH en nog wat op de kamer gedronken.
Dick Rijcklijkhuizen was langs geweest om het boek voor Lajali te brengen.

DINSDAG 12 APRIL 2005.

s' Morgens ontbijt op het balkon en naar Mustang Holiday Inn, waar een grote groep Nederlandse vrijwilligers zit.

Met Janneke naar professor zijn kantoor.

Ons bestuur heeft positief gereageerd op ons verzoek, dus prof kan uitbreiden.

Shova gedag gezegd en met Janneke naar het andere gebouw. Zij heeft daar bij Aradana gezeten, terwijl deze een kindje behandelde.

Met de taxi naar SGH en met Janneke op ons balkon wat gedronken.

Naar Northfield Café om te lunchen.

Na een tukje te hebben gedaan, gedoucht en naar het Tibet Piece Questhouse om Dick te ontmoeten.

Met hem bij Rum Doodle gegeten: spaghetti met saus en kaas.

Daarna nog even naar New Orleans en een wijntje op Dick gedronken want morgen is hij jarig.

We kregen nog een consumptie van Navraj.

René was er ook met een paar Hollandse meiden.

Op tijd naar bed.

WOENSDAG 13 APRIL 2005.

Op tijd uit bed en ontbeten.

Afscheid van Madan en Samjhana en de jongens.

Tendy brengt ons, Elge en Pasang, onze drager, naar het vliegveld.

Om kwart over 10 vliegen we naar Pokhara.

Naar Lakecity Hotel en daar werden we hartelijk welkom geheten. We krijgen de bruidssuite!!!!

Tas uitgepakt en lopend naar Lakeside.

Aan het meer een soepje gegeten, glaasje wijn en pakoda's.

Jos lopen zoeken, hotel gevonden, geen Jos.

Bij Busy Bee flesje wijn gedronken, nu kan het nog!!!!

En weer naar het hotel van Jos.

Nu was hij er wel en met zijn drieën naar Zorba en daar lekker pasta gegeten.

Terug met de taxi en de tas opnieuw ingepakt. Gedoucht en op tijd naar bed.

Vandaag is het oudjaar voor de Nepalese, dus morgen nieuwjaarsdag!!!!

En morgen begint onze trekking.

DONDERDAG 14 APRIL 2005.

Half 7 ontbijt, pap als ontbijt en met een taxi naar Phedi, het begin van onze trekking. (1130 meter).

Toen ik zag waar we omhoog moesten, kreeg ik het even benauwd.

Maar met goede moed begonnen. Steil omhoog.

Eerst naar Dampus op 1400 meter en toen naar Pothana op 1900 meter.

Het is erg warm, dus veel rusten en heel veel drinken.

Onderweg wenste iedereen ons een happy new year.

Lunch om half 12, lekkere noodlesoep en hot lemon.

Na 2 uur lopen komen we in Pothana aan. Het laatste stuk is iets vlakker.

We lopen door de jungle en overal zijn er stenen.

We slapen in Heavens Gate Questhouse met simpele kamer, buiten douche en wc.

Spullen uitgehangen en gedoucht. Even rondgelopen en gerust.

Het koelt nu wel wat af, dus de fleece aan.

Potje kaarten en eten besteld: vegetable noodles en fried potatoes.

Om half 7 ging het aggregaat van het dorp aan en hadden de lodges licht voor 2 uur, daarna is het stikdonker.

Op tijd naar bed en in onze lakenzak.

We hebben een dekbed op de matras gelegd, want de bedden zijn keihard.

Redelijk geslapen.

VRIJDAG 15 APRIL 2005.

Om half 7 uit bed, tas gepakt en pap gegeten met een pot thee.

Het eerste uur is erg relaxed. We komen steeds weer de Australische groep tegen.

Maar dan komt er een afdaling van 1 uur (400 m) en dan weet ik weer waarom ik dit niet leuk vind.

Maar het ging goed.

Om 11 uur lunch. Wat smaakt de noodlesoep toch lekker na zo'n inspanning en de hot lemon is goed voor de dorst.

Het is goed weer, alleen hangt er een flinke damp, zodat je de bergen niet kan zien.

Daarna afzien, behoorlijke afdalingen en pittige beklimmingen tussendoor.

2x weggeslipt en ik zit er weer even doorheen.

Onderweg in een dorp was een vrouw van 75 jaar overleden. Het lichaam werd, voorafgegaan door een lang lint van mensen, naar de rivier gedragen om daar zo spoedig mogelijk verbrand te worden.

De as kan dan uitgestrooid worden en dan maar hopen dat je in de hoge regionen terechtkomt.

Heel indrukwekkend!

Om kwart over 3 Landrunk. (1565 meter) Gedoucht en een grote pot thee.

De Australiërs staan achter ons in hun gele tenten.

Het is nu heerlijk weer, dus een beetje was gedaan en dagboek bijgeschreven.

Met een engels echtpaar, Tracy en Jason, zitten kletsen.

Zij wonen al 1 jaar in Nepal en werken op een school.

Na het eten bij het tentenkamp gekeken want er is iemand jarig en er werd gedanst en gezongen, samen met de dragers.
Om half 9 naar bed.

ZATERDAG 16 APRIL 2005.

Pap en thee. Redelijk goed geslapen.
Afscheid van de Engelsen en 1 uur naar beneden.
We voelen allebei onze benen, elke stap is er een en geen steen ligt hetzelfde.
Na 1 uur begint de beklimming naar Gandrunk. (1940 meter)
Heel lange trip naar boven, stap voor stap, heel langzaam.
Pasang loopt voorop en geeft het tempo aan en dat doet hij goed.
Regelmatig rusten. Thee onderweg en om 11 uur de noodlesoep met hot lemon. Heerlijk!!
Om half 2 komen we in Gandrunk aan en logeren in Annapurna Questhouse.
Het hotel ziet er heel luxe uit, maar er is geen elektriciteit, dus met een kaarsje douchen.
Dat heeft ook wel wat.
Daarna lekker gebakken aardappelen met tomaat, ui en knoflook. Op dit moment is er geen lekkerder snack te bedenken.
Een beetje was gedaan en een uurtje gerust. Nu ben ik helemaal stijf en als ik de trappen afloop, loop ik echt te strompelen.
Maar ik ben niet de enige, er is nog een vrouw die loopt net zo.
Klein wandelingetje gemaakt en buiten thee gedronken en met Pasang gepraat.
Co geeft zijn t-shirt weg en ik wat ballonnen uitgedeeld.
Kwart over 6 at Co fried rice en ik een pizza.
Koffie toe en weer op tijd naar bed.

ZONDAG 17 APRIL 2005.

Gisteren heeft Elge de hele dag met mijn rugtas gelopen en vandaag doet hij dat weer.
We gaan naar Tadapani, omhoog en stukjes vlak terrein.
Van 11 tot 12 uur is een zwaar stuk omhoog.
Mijn benen protesteren nog van gisteren, vooral als we omlaag gaan.
We lopen door het bos. Af en toe horen we een vliegtuigje van Jomsom, voor de rest zijn we alleen op de wereld.
Er passeren ons wat Franse mensen die naar beneden gaan.
Om 12 lunch op een bhaisa kharka, wat buffelpleisterplaats betekent.
Daarna is het afzien, door de jungle, wilde apen en een enkele rododendron, want ze zijn al bijna uitgebloeid.

Om 2 uur komen we in Tadapani aan, maar we vonden het er niet leuk.
Dus besluiten we om nog een paar uur door te lopen naar Bhintanti op 2660 meter.
Eerst een half uur omlaag en dan nog 40 minuten door het bos.
Het dorpje is heel primitief, geen elektriciteit, maar wel een douche.
In een klein hokje loopt een pijp waar warm water uitkomt.
Je moet je bijna buiten uitkleden, maar de douche is lekker heet en doet mijn zere spieren goed.
Daarna lekkere muntthee en buiten opdrogen. Er is een grote waterval op de achtergrond.
Op tijd eten, met kaarslicht en met een Duitse student medicijnen en een jongen uit Californië zitten praten.
Warme stoof onder de tafel dus onze benen worden lekker warm.
We kregen eerst een gekookte aardappel die in het vuur had gelegen, heerlijk.
Daarna lekker egg fried rice.
Om 8 uur naar bed met onze zaklamp, want het is stikdonker.

MAANDAG 18 APRIL 2005.

Vannacht was het behoorlijk koud en om 12 uur moesten we allebei plassen. We hebben het maar achter het huisje gedaan.
Om 6 uur wakker. Goed geslapen. Mijn benen voelen goed aan na die warme stoof van gisteren.
Chapati's met yak kaas. Lekker!!!
Om 8 uur vertrokken en weer omhoog en omlaag langs de waterval.
Om kwart over 10 Deurali op 3180 meter en geluncht.
De dragers van de Australische groep komen ons al weer voorbij.
En dan weer omhoog, langs en over de wortels van bomen. Op het hoogste punt zijn we op 3200 meter en dan omlaag naar Gorepani.
Je kunt het al zien liggen. Overal stenen naar beneden en geen steen is hetzelfde.
Kwart over 1 Gorepani: Sunny Hotel op 2900 meter.
We krijgen een eigen huisje met douche en toilet.
De douche is heerlijk heet en dan lunchen: patat en een pot thee.
Het restaurant is groot met een kachel in het midden om kleren te drogen.
Wasje gedaan en even gerust, daarna rondje gelopen door het dorp.
Pasang is aan het volleyballen met een grote groep jongeren.
Het was goed om gisteren door te lopen, want de Australiërs komen nu pas binnen en hebben een zware dag gehad.
We zien nu ook de bergen, omdat het veel helderder is. (South Annapurna op 7219 meter.)
Telefoonnummer van Dambar aan iemand van de Australië gegeven, want zij wil misschien ook wat bij hem kopen.
Lekker lemon thee gedronken en eten besteld voor vanavond.
Macaroni en koffie met warm appelgebak na.
Lekker met Elge en Pasang zitten kletsen.
Kwart over 8 naar bed, want Co gaat morgenochtend vroeg naar Poon Hill.
Ik blijf lekker hier, want ik heb het wel gezien.

DINSDAG 19 APRIL 2005.

Om kwart over 4 gaat de wekker en gaat Co met Elge en Pasang naar Poon Hill om de zonsopgang te zien.

Het is koud, dus ik blijf lekker even liggen.
Om kwart over 6 gaat weer de wekker en kleed ik me aan.
Ik bestel ontbijt bij een chagrijnige Nepalees en wacht op de mannen.
Als ze terugkomen, gaat Co zich verkleeden. Het viel hem niet mee om omhoog te gaan, maar het is gelukt.
Buiten kwamen de Tibetaanse verkopers om me heen staan om mijn medaille van Christoffel te bewonderen, maar ze gingen bijna uit hun dak toen ze de achterkant zagen: een beeltenis van de net overleden paus.
Ze vertelden me dat de Dalai Lama een grote vriend van de paus was en dat hij erg verdrietig was.
Vandaag is eigenlijk een rustdag, maar we besluiten om deze te gebruiken om de afdaling te beginnen.
Dan kunnen we het wat rustiger aandoen, want ik zie er best tegenop.
Ik heb 2 kniebanden om, dus moet het lukken.
Het eerste uur ging wel, maar daarna wordt het steiler.
We gaan weer over stenen, langs stenen, door stenen, overal stenen.
Af en toe glijp ik weg en krijg ik de zenuwen.
Om half 12 lunch.
Onderweg komen we de 3 Israëliische meiden tegen, die hetzelfde tempo hebben.
Toen begon pas echt de nachtmerrie: de 3380 treden naar beneden.
Eerst ging het nog wel, maar na 1 uur had ik het helemaal gehad.
Drie kwartier voor Tirkedhunga zat ik er helemaal doorheen.
Mijn adem ging niet meer en ik kon even niet meer drinken.
Maar na een potje gejackt te hebben, knapte ik weer op.
Toen we eindelijk in Tirkedhunga aankwamen (1500 meter), bleek dat we de hele trap in 1 dag hadden gedaan in plaats van 2. Toen was ik toch wel weer een beetje trots op mezelf.
Dit betekent dat de trekking korter zal zijn, misschien wel morgen de laatste dag.
Na een hete douche voelen we ons weer prima.
Aan de overkant woedt een beste bosbrand en die kan niet gestopt worden.
Het begint heel hard te waaien en het lijkt wel of we in een griezelfilm terecht zijn gekomen.
We hopen dat het gaat regenen, zodat de brand stopt, maar dat gebeurt niet.
Elge stelt ons gerust, want wij zitten aan de goede kant van de rivier, maar toch...
Thee met aardappeltjes, die hier wel heel smakelijk zijn.
Het liefst zou ik nu verder gaan, maar het begint al donker te worden, dus moeten we hier blijven.
Eten besteld voor zo meteen: fried rice.
Het waait nog steeds hard, maar geen regen.
Kaarsje bij het eten, want de elektriciteit is uitgevallen.
Om 7 uur eten en om 9 uur naar bed, maar lekker liggen doe ik niet.
De golfplaten op het dak gaan tekeer door de wind en de deur van de wc naast onze kamer klappert steeds.
En op de achtergrond de bosbrand, heel bizar!
Uiteindelijk ben ik toch in slaap gevallen en wordt om 6 uur wakker.
Dan vertelt Co dat hij niet echt geslapen heeft, omdat hij steeds getrippel en gepiep op ons dak hoorde en af en toe viel er iets.
Dat moeten dus ratten zijn geweest en ik was blij dat ik dat niet heb geweten.

WOENSDAG 20 APRIL 2005.

Vandaag is dus waarschijnlijk de laatste dag. Als er geen staking is, kunnen we vandaag terug naar Pokhara!

Na een lekker ontbijt: toast met omelet en thee gaan we om half 8 lopen.

Weer naar beneden, maar nu glooiend.

We lopen weer over stenen, langs de waterval naar Birenthanti.

Onderweg kunnen we ballonnen uitdelen aan kinderen die er erg arm uit zien.

Het is een prachtige wandeling en als het zo 10 dagen is, wil ik wel weer een trekking, maar ja!!!!

Om 11 uur komen we in Birenthanti aan op 1000 meter en gaan daar lunchen.

De meiden uit Israël komen ook weer langs en zijn blij dat ze terug kunnen.

We eten voor de laatste keer noodlesoep en lekker frites erbij.

Hier vandaan lopen we naar Nayapul en hopen dat er geen staking is, anders moeten we nog 2 dagen lopen.

Maar we hebben geluk, dus nog een half uur en we komen in Nayapul. De brug over en we staan op de snelweg naar Pokhara.

Elge was vast vooruitgegaan en heeft een taxi geregeld. Als ze blonde mensen zien is de prijs namelijk behoorlijk hoger. Na een uur komen we in Pokhara aan en gaan naar Lakecity hotel.

We krijgen weer de bruidssuite.

Wat gedronken en de fooien aan Elge en Pasang uitgedeeld.

Gedoucht en toen een heerlijk biertje in de Rose garden.

Elge heeft de vliegtickets kunnen omruilen, dus kunnen we vrijdag terug naar Kathmandu i.p.v. zondag.

Straks nog even eten met de jongens, maar alleen Elge ging nee, want Pasang was naar het vluchtelingenkamp een vriend opzoeken.

Bij Zorba gegeten: heerlijke pizza en macaroni met een glaasje wijn erbij.

Elge betaalde en terug naar het hotel.

Nog even koffie gedronken met de jongens en toen afscheid van hen genomen.

Zij gaan morgenochtend vroeg met de bus naar Kathmandu.

Om half 9 naar bed. Heerlijk weer een normaal bed na een toch wel weer heftige trekking.

DONDERDAG 21 APRIL 2005.

Klokje rond geslapen en bij German Bakery ontbeten.

Stukje gelopen en email naar huis gestuurd.

Wat boodschappen gedaan. Koperen schaaltes voor dal bhat gekocht.

Lekker een pot koffie in de tuin gedronken en relaxen!

Co heeft besloten om toch naar de stupa te gaan en Ischor gaat met hem mee.

Ik blijf lekker hier.

In mijn eentje naar German Bakery om te lunchen en toen maar eerst eens gaan douchen.

Het is erg warm, dus daarna in de schaduw van de tuin gezeten met een potje thee en een goed boek.

Dit is vakantie!

Om kwart over 4 komen Co en Ischor terug en nadat Co gedoucht heeft, drinken we een koud biertje in de tuin.

Daarna doet Co een tukje want de beklimming was erg zwaar.

Het begint nu iets af te koelen en het gaat waaien en onweren.

En dan begint het te regenen.

We vragen of Ischor de rekening wil opmaken en bestellen ontbijt voor morgenochtend.

Gewacht tot het een beetje droog werd en met de taxi naar Lakeside.

Alle restaurants zijn leeg, dus maar weer naar Zorba.

Daar brandden de kaarsjes, want er is geen elektriciteit.

Terwijl we zaten te eten, kwamen Tracy en Jason binnen en toen hebben we gezellig met zijn vieren gegeten.

Het licht gaat af en toe aan.

Stukje met ze meegelopen en toen afscheid genomen.

Wij gaan met de taxi terug en als we bij Lakecity komen is alles donker en op slot.

Geroepen en eindelijk komt vader uit een hokje vandaan en doet het hek open.

Dan moet hij de sleutel nog zoeken en doorweekt kunnen we naar onze kamer.

Daar hebben we lekker nog een glaasje wijn gedronken en toen naar bed.

VRIJDAG 22 APRIL 2005.

Om half 8 uit bed en eerst ontbijt. Vandaag vliegen we terug naar KTM. Tassen ingepakt en nog een uurtje in de tuin gezeten.

Om 10 uur een taxi geroepen die ons naar het vliegveld brengt.

Maar eerst krijgen we van de moeder van Krishna nog een mooie bloemenslinger en een tika voor een goede terugvlucht en een goed leven!

Ze geeft ons ook nog wat geld mee voor Jouraz, die het in KTM zal ophalen.

Afscheid van de familie.

We zijn te vroeg, dus moeten we in de hal wachten.

We drinken een colaatje en kijken op het platform naar het vliegtuigje dat binnenkomt.

Er vliegt momenteel maar een vliegtuig van Cosmic Air, omdat het seizoen aan het aflopen is.

Het is altijd weer fascinerend om te zien hoe deze kleine vliegtuigjes opstijgen en landen.

Maar dan is het onze tijd om te vliegen en gaan op weg naar KTM.

Tendy zou ons ophalen, maar geen Tendy te zien, dus een taxi genomen naar SGH.

Warm onthaal van Madan en Samjhana en Rajan.

Tassen uitgepakt en gedoucht, want we blijven hier tot zondag.

Vuile was afgegeven en chowmein gegeten in de tuin.

Met de taxi naar Govinda en familie.

We hadden gezegd dat we niet bleven eten, dus kregen we thee met hardgekookte eieren.

Cadeautjes gegeven en beloofd om volgende keer langer te blijven.

Terug naar SGH, even opgefrist en naar New Orleans.

Ook daar weer een warm onthaal van de jongens en we kwamen Niek tegen, die net aangekomen is. Heerlijk gegeten: lekker soep met patat en ik natuurlijk een glaasje wijn en Co zijn local whisky.

René kwam ook bij ons zitten. Hij is vorige week behoorlijk in elkaar geslagen met oudjaar.

Zijn gezicht zit onder de kneuzingen en hechtingen, maar hij is nog steeds duizelig en hij ziet dubbel. Zijn humeur heeft er niet onder geleden.

Terug naar SGH en lekker naar bed.

ZATERDAG 23 APRIL 2005.

Heel goed geslapen tot 8 uur.
Ontbijt in Pumpnickel. Ze hebben hier heerlijk stokbrood met allerlei lekkere dingen erop met verse jus.
Het brood wordt elke dag vers gebakken.
Thee gekocht voor de meiden en lampen voor de stichting.
Gewandeld langs Durbar Square en in het restaurant waar we al vaker geweest zijn, wat gedronken op het dakterras.
Het is drukkend warm.
Lunch in Pelgrim's bookshop, waar we een echtpaar zagen die we op het vliegveld hadden gezien toen we in KTM aankwamen.
Zij bleken uit IJsland te komen.
Nog wat spullen gekocht voor SHBN.
Lekker biertje in de tuin, even gerust en toen ging het onwederen en regenen.
Jouraz en Binod kwamen naar ons toe om het geld voor Krishna te halen.
Ze kopen hier wat voor en of wij dat willen meenemen.
Op het balkon thee gedronken.
Door de blubberstraten naar New Orleans en daar lekker Thais gegeten.
Om 8 uur terug en nog even gelezen.

ZONDAG 24 APRIL 2005.

Heerlijk geslapen. Het is lekker afgekoeld en een beetje bewolkt.
Bij Pumpnickel ontbeten en daarna met Madan en Samjhana naar een tempel, want ze zijn vandaag 1 jaar getrouwd.
Was wel indrukwekkend. In de tempel werd net een kip zijn kop eraf gehakt en het bloed werd geofferd.
De stuiptrekkende kip en zijn kop werd in een plastic tas gedaan om het thuis op te eten.
Met de taxi naar Susi en bij haar in de tuin wat gedronken. Robi begroet.
Even over het probleem "professor" gepraat en toen weer terug naar Thamel.
Bij Fire en Ice soep gegeten en toen terug naar SGH.
Tassen gepakt en deze naar Norling gebracht in een rikshaw.
We kregen na een uitbundige begroeting van Thupten dezelfde kamer die we vorige keer hadden op de 4e verdieping.
Even gerust, want het is erg warm.
Gedoucht en wat telefoontjes gepleegd.
Terug naar SGH en we drinken een koud biertje in de tuin.
Jos en Lex kwamen bij ons zitten.
Met Madan en Samjhana dal bhat gegeten, vanwege hun trouwdag.
Madan brengt ons terug met de jeep, want het regent en onweert weer.
Na nog even wat gelezen te hebben, lekker slapen.

MAANDAG 25 APRIL 2005.

Heerlijk geslapen en om 8 uur ontbijt. Het is mooi weer.

Afspraak gemaakt met Bimal voor vanmiddag.

We hebben afgesproken om vandaag naar de AGE groep te gaan. (A Genuine Effort)

Dit is een groep mensen, die zich afgescheiden heeft van SGCP, omdat ze het niet eens zijn met het beleid van professor.

Bob noemt ze de Rebels.

Het zijn mensen van het eerste uur, die Ben nog gekend hebben, vandaar ons bezoek.

We zouden om 10 uur voor het Himalaya Hotel staan, maar waren daar al om half 10.

We zijn naar binnen gegaan voor een kop koffie, dit is een luxe tent.

Om 10 uur komt Bimal eraan en wandelen we naar de AGE groep.

Hartelijk welkom door de vrouwen en Sharan, die we nog kennen uit 1998.

Bijgepraat en even in het klasje gekeken. Daarna gingen we shoppen met Bimala.

We hebben 500 euro mee van SHBN.

Dat was niet zo heel gemakkelijk, maar uiteindelijk hebben vloerbedekking gekocht en twee ijzeren kasten.

We hebben nog 30.000 roepies over en daar kunnen we nog een computer voor kopen, maar dat komt later.

Om 3 uur naar Susi en daar was Bimal al.

Naar zijn huis en kennis gemaakt met zijn vrouw Anita, zijn ouders en zoon.

Goed gesprek met bier en snacks.

Daarna dal bhat, die heel smakelijk was. Het is toch steeds weer anders.

Om 10 uur terug naar ons hotel en moe, maar voldaan naar bed.

DINSDAG 26 APRIL 2005.

Na een goede nachtrust, gedoucht en ontbeten beneden.

Kwart voor 9 kwam Pasang en met de taxi naar zijn huis.

Nou ja, huisje.

Het was bijna een uur rijden door de achterbuurten van KTM met ons monddoekje voor want het is heel stoffig.

Het is erg warm.

Kennis gemaakt met zijn moeder, oudere en jongere broer.

We kregen thee, cola en kroepoek en we hebben gezellig gepraat.

Om 11 uur terug naar Thamel, maar met een andere taxi.

Die van vanochtend heeft ons behoorlijk opgelicht.

Even opgefrist en kalendertjes gekocht.

Onze kamer wordt elke dag schoongemaakt, badkamer schoon en nieuwe handdoeken. En dat voor 10 dollar!

Trekkingbroek en t-shirt voor Co gekocht en nog een broek voor mij.

Biertje in SGH bij Madan gedronken.

Terug naar Norling en even gerust. Glaasje wijn op de kamer en wat getelefoneerd.

Email naar Bob gestuurd en gegeten in New Orleans.

Brillemans, Hom, maakte een foto van ons en zei "lekker ding" tegen me.

Cd's gekocht en toen begon het te stortregenen. Op tijd naar bed.

WOENSDAG 27 APRIL 2005.

We slapen hier het klokje bijna rond.

Om 7 uur eruit en om 8 uur ontbijt.

Om kwart over 9 gaan we naar prof zijn huis. Vandaag wordt het een SGCP dagje.

Lunchpakket mee van Norling: sandwiches met kaas, eieren, fruit en zelfs frites.

Maar eerst kwam Ghyamjo zijn bestelling brengen.

Omdat we nu te laat zijn, met de taxi naar prof, nou dat hadden we beter niet kunnen doen.

De chauffeur reed helemaal om, dus stond de meter hoog toen we bij prof aankwamen.

Maar die was heel gedecideerd en de meter moest terug naar nul.

Bij SGCP gesprekje met de onderwijzers en met Shova.

Om half 12 met professor naar Mr. Kamal Rupakethy, want hij gaat het sanitair sponsoren. (500.000 roepies, dit is ongeveer 4500 euro).

Hij werkt samen met een Duitse organisatie: de Deutsch-Nepalische Hilfsgemeinschaft.

Tussen de middag lekker het lunchpakketje genuttigd en daarna een klein feestje.

We hadden van Hans geld gekregen en daar hadden we knuffeltjes aan een sleutelhanger voor gekocht.

Ballonnen erbij en Shova had gezorgd voor fruit, snoep en drinken.

We werden voorgesteld en daarna zijn we gaan uitdelen.

Co heeft nog petten aan de jongens uitgedeeld.

Toen hebben ze voor ons gezongen en hebben Co en ik vader Jacob gezongen in kanon.

Guni heeft van dit alles foto's gemaakt en ze later op een cd gezet. We hebben meteen wat foto's naar Hans gestuurd.

Om half 5 moe, maar zeer voldaan terug naar Norling.

Petje voor Lars gekocht en na even gerust te hebben, gedoucht en een glaasje wijn.

Toen naar het Hama hotel, waar Gunther en Claudia wonen.

Professor, Bimal, Robi en Susi, Sabine en wij waren uitgenodigd.

Prof en Bimal hadden hun vrouwen mee. Dit gebeurt niet vaak.

Ze wonen in een prachtig appartement.

We kregen heerlijke soep, brood en wijn, lekkere rauwkost en tot slot mango, papaja en watermeloen toe.

Tot slot thee met chocoladecake.

Daarna hebben we een heftig gesprek met prof gehad over zijn opvolging.

Hij voelde zich aangevallen en heeft zich prima geweerd. Wij vonden dit helemaal niet leuk.

Of het allemaal wat geholpen heeft, moeten we nog afwachten.

Kwart voor 11 thuis.

DONDERDAG 28 APRIL 2005.

We hebben allebei niet zo goed geslapen, want het is erg warm.

Ontbeten en met de taxi naar Bodenath en weer naar Bir zijn internetcafé.

We ontmoeten Ram weer en na wat thee te hebben gedronken en te hebben gemaaid, lopen we met Ram langs de tempel en de winkeltjes.

We willen nog een klankschaal voor Wil kopen, maar het is hier allemaal te duur.

Om de stupa gelopen en geluncht bij Heavenly View restaurant.

Daarna afscheid van Ram.

Terug naar Norling en even opgefrist.

Tendy komt ons halen, want we gaan voor de tweede keer naar ons gebouw kijken.

Tendy wil het graag zien, want ook hij heeft een stukje grond gekocht samen met Sponsortrek.

Ons gebouw ziet er prachtig uit, het dak zit erop en ze zijn behoorlijk opgeschoten in drie weken.

De muurtjes die gemetseld zijn worden door 2 vrouwen schoongemaakt.

Even een gesprekje met de voormannen en weer terug naar Thamel.

Boven bij Himalaya Java lekker patatjes en kip gegeten (chicken basket).

Het is al de hele middag bewolkt, maar de temperatuur is goed.

Even gerust, gedoucht en glaasje wijn en toen belde Dambar dat hij in ons hotel was met onze bestelling.

Hij was ons heel dankbaar, want de Australische vrouw had bij hem voor 400 euro spullen gekocht.

Hij nodigde ons uit voor een etentje en we gingen naar New Orleans.

Hom bediende ons en na afloop onze mail nog even nagekeken. Laura gaf haar fiat voor de 250 euro, dat door een patiënt van haar vader aan ons project wordt geschonken.

VRIJDAG 29 APRIL 2005.

Slecht geslapen want er vliegen steeds muggen om ons hoofd. Dus steeds het licht aan en kijken of we ze kunnen vinden.

Uiteindelijk om half 3 in slaap gevallen, dus ik voel me een beetje gebroken.

Daarbij heb ik behoorlijk last van mijn maag, dus ik heb een soort Rennies gekocht.

We dachten vandaag een rustig dagje te hebben, maar niet dus.

Met Shova spullen gekocht voor het geld van Laura: een dvd speler, een cassetterecorder met microfoon en een fotocamera, samen voor 250 euro, hoe is het mogelijk?

Op de terugweg langs Tendy, cola gedronken en in Norling soep gegeten.

Om half 2 haalt Tendy ons op, want we gaan nu naar zijn land.

Iceland Trekking en Sponsortrek bouwen daar een huis voor gehandicapte vrouwen.

We hebben het oude gebouw gezien en lopen naar het stuk grond.

Alle vrouwen gingen mee en ik heb een paar foto's gemaakt van al die vrouwen met de vlag van de Wilde Ganzen.

Daarna over een hobbelweg naar het huis van Tendy.

We kregen thee met warm appelgebak en fruit.

Zijn vrouw ging mee terug, want ze ging de stad in.

Het begint heel hard te waaien en te regenen.

Co en ik zijn het er samen over eens, dat het in oktober en november een aangename periode is. Niet zo warm, geen regen en geen muggen!!

Gedoucht en na een glaasje wijn lopen we naar Yin Yang restaurant.

Het is een Thais restaurant en ziet er heel luxe uit.

Daar ontmoeten we Nasma en haar man Giovanni Schreiber, de sponsors uit Zwitserland.

Ik kreeg van haar een boekje over babymassage, dat zij geschreven heeft.

Robi, Susi en Bimal kwamen ook.

Het eten smaakt lekker, maar ik neem iets gekookt, want ik voel me niet lekker.

Om kwart voor 11 terug in ons hotel.

ZATERDAG 30 APRIL 2005.

Om 6 uur werden we wakker, want het onweert, bliksemt en het giet van de lucht.

Om half 8 uit bed en het blijft regenen.

Met de taxi naar de kerk. De chauffeur weet de weg niet, dus het laatste eindje lopen we.

Het is overal een natte blubberbende op straat en ik vraag me af hoe het er hier in de moesson uitziet.

Alles staat nu al onder water en de vele kuilen staan ook vol met regenwater.

Een aardige Nepalees wijst ons de weg en we zijn net op tijd. Jos is er ook en komt naast ons zitten.

Na de mis bij Sabine koffie gedronken en met twee Duitse vrijwilligers zitten praten.

Daarna naar professor en nog even met hem gepraat over afgelopen woensdag.

We vertellen hem dat het zeker niet onze bedoeling was om hem zo aan te vallen.

Prof vond het prettig dat we dit vertelden, maar was ook opgelucht dat nu toch de opvolging een

feit is.

Met de taxi naar Norling en onze oranje t-shirts aan.

We gaan met de taxi naar het Summit hotel en het blijft regenen. Toch een beetje Hollandse koninginnedag?

Het is niet zo druk, maar de Nederlandse vlag hangt uit en overal oranje.

De groep van René is aan het helpen en we zien Janneke weer.

Dambar zit er met Sannani en de kinderen. We hebben nog een paar armbandjes voor de meiden gekocht

Om 4 uur gingen de Nepalezen naar huis en bleef oranje over, met Dambar en familie.

Er was eerst een toespraak en daarna zongen we met zijn allen het Wilhelmus.

We kregen een oranje lintje op en toen was er oranjebitter met haring. Heerlijk!!!

Er was ook kaas met Nederlandse vlaggetjes en bitterballen en genoeg drank, zelfs jonge jenever. Dus Co genoot!

We horen van Janneke en van Ajeh, dat René naar Nederland gaat voor verdere onderzoeken.

Ajeh is de zakenpartner van René.

Met leuke jonge mensen staan praten met op de achtergrond muziek van André Hazes.

Er was een stel dat hier een motor hebben gekocht en terug gaan naar Nederland op de motor.

Om 9 uur ging de jeugd nog naar een disco en vroegen of we meegingen.

Wij besluiten na al die drank om toch maar ons hotel terug te gaan.

Afscheid van Dambar, Sannani, Jos en Janna en Jos Bus.

ZONDAG 1 MEI 2005.

Er is geen warm water, dus we kunnen niet douchen.

Om kwart over 9 met de taxi naar Bhaktapur, om de school van Suresh te bezoeken.

We konden het niet vinden, maar om half 11 kwamen we eindelijk aan. De chauffeur blijft wachten.

We krijgen een rondleiding van Suresh door de klassen en we mogen het lesmateriaal inzien.

We maken kennis met zijn vrouw en dochtertje Subi.

Als ontbijt krijgen we rijstepudding, patatjes, thee en fruit.

Suresh werkt 6 dagen bij SGCP en op zijn vrije dag is hij op deze school aan het werk.

Het is zijn droom om eens kinderen met cp te integreren in een gewone school.

We sponsoren ter plekke een jongetje die uit een arm gezin komt.

Terug in Norling een glaasje wijn en er is nog steeds geen warm water. Thupten zet de boiler aan dus na een half uur kunnen we toch douchen.

Geld gewisseld en naar New Road om met Bimala een computer te kopen. Deze kost ongeveer 30.000 roepies, dit is 310 euro!

Dit is ons laatste akkefietje, hierna geen meetings meer.

We brengen nog een zak kleren naar Madan en daar wat gedronken.

We krijgen cadeautjes voor ons en voor Charlotte en post voor Noud.

Laatste email naar huis en we gaan voor de laatste keer naar New Orleans. We krijgen nog een consumptie van Navraj en dan nemen we afscheid van iedereen.

Onze laatste nacht gaat in.

MAANDAG 2 MEI 2005.

En dat werd me een nachtje wel. Gisteravond heb ik Thais gegeten, met garnalen.
Ik werd midden in de nacht wakker met heel erge buikkrampen. En ja hoor, ik heb vreselijke diarree.
De hele nacht ben ik op geweest en in de ochtend eerst maar medicijnen gaan kopen, want we hadden net gisteren alles aan Jos gegeven.
Ik voel me beroerd en blijf in bed.
Co pakt de tassen in en gaat even lunchen beneden.
Elge komt nog even gedag zeggen en Bimal belde nog op.
Prof komt naar ons hotel en Madan en Samjhana komen nog een glazen mes brengen, gevuld met rum voor Co.
Om 4 uur brengt Tedy ons naar het vliegveld en beladen met de bekende sjaaltjes gaan we wachten bij de incheck balie, samen met Gunther en Claudia.
Het vliegtuig heeft 2 uur vertraging, maar dan vertrekken we eindelijk.
Ik krijg steeds meer kramp en als we in Abu Dhabi aankomen, geeft Claudia mij imodium.
We moeten 3 uur wachten en lopen een beetje op het vliegveld rond.
Er lopen veel Arabieren met van die lange jurken. Het is erg druk.
Eindelijk mogen we het vliegtuig in en dan blijkt dat we voorlopig niet gaan vliegen vanwege een storing.
Ik bel Ingrid om te vragen of zij Ellen wil waarschuwen.
Na 5 uur vliegen we eindelijk weg.
In Londen nemen we afscheid van het Duitse echtpaar en we gaan ons opnieuw inchecken.
Uiteindelijk landen we om 5 uur s' middags, in plaats van half 11 s' ochtends op Schiphol.
Onze tassen zijn er niet, dus we kunnen meteen doorlopen en eindelijk Lars en Ellen in onze armen sluiten.
Ik ben blij dat we weer thuis zijn.
Morgen wordt de bagage thuis gebracht.
Het was weer een prachtige vakantie, met veel ontmoetingen. We hebben ons prachtige gebouw bekeken, mooie, maar zware trekking gedaan.
Kortom, het was weer geweldig en we kunnen eigenlijk niet wachten om terug te gaan om het gebouw te openen!!

